

РЕШЕНИЕ

№ 244

гр. Бургас, 02.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, ХЛШ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети март през две хиляди двадесет и четвърта
година в следния състав:

Председател: ЯНА Д. АТАНАСОВА -
МИТЕВА

при участието на секретаря МАРИАНА Д. КОЛЕВА
като разгледа докладваното от ЯНА Д. АТАНАСОВА - МИТЕВА
Административно наказателно дело № 20242120200644 по описа за 2024
година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на Д. Х. М. ЕГН: *****, с адрес: *****, чрез адв.Б. Я. от АК - Бургас, против Наказателно постановление №23-0769-003901/30.01.2024г. на началник-група към сектор „ПП“ - ОД на МВР-Бургас, с което на жалбоподателя за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лева.

С жалбата се изтъкват доводи в насока незаконосъобразност на издаденото НП, като се моли за неговата отмяна. В провело то се пред настоящата съдебна инстанция съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се явява лично и с адв.Б. Я., като поддържа жалбата.

За административно - наказващия орган, редовно призован, в съдебно заседание се явява юк. Желязкова, която поддържа становището си по преписката.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и съобрази закона в контекста на правомощията си по съдебния контрол намира за установено от фактическа страна следното:

На 08.09.2023г. около 09,49 часа в гр.Бургас Д. Х. М. ЕГН: *****, управлявала лек автомобил РЕНО КЛИО с рег. № ***** собственост на Х. М. Л., с ЕГН: *****. Автомобилът се движел по Пътен възел ЮГ, с посока на движение от кръгово кръстовище Пътен възел ЮГ, изхода за бул.“Тодор Александров“, към ул.“Спортна“. Водачът предприел маневра – навлизане в съседна дясна пътна лента, малко след което и лек автомобил ФОЛКСВАГЕН с рег. № ***** предприел маневра – навлизане в съседна лява пътна лента. Между двата автомобила настъпило ПТП с материални щети.

Актосъставителят е приел, че жалбоподателят е навлязъл в съседна за него дясна пътна лента, като не е пропуснал движещият се по нея лек автомобил, в следствие на което е настъпило ПТП-то, с което същият е извършил нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП.

Като е взел предвид процесния АУАН и събраните в преписката писмени доказателства административно - наказващият орган е издал атакуваното наказателно постановление. В него при идентичност на фактическата обстановка, при правна квалификация на допуснатото нарушение по чл.25, ал.2 от ЗДвП и на основание чл.179, ал.2 вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП, на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 200 лева.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на събраните по делото доказателства, обективирани в гласните и в писмените доказателствени средства, които са непротиворечиви и допълващи се. По делото не се събра доказателствен материал, който да поставя под съмнение така установените факти.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е депозирана в рамките на четиринадесетдневния срок за обжалване по чл.59, ал.2 ЗАНН, подадена от легитимирано да обжалва лице срещу подлежащ на обжалване акт, поради което следва да се приеме, че същата се явява процесуално **допустима**. Разгледана по същество жалбата е **основателна** по следните съображения:

Съгласно чл.25, ал.2 от ЗДвП при извършване на маневра, която е свързана с навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента, водачът е длъжен да пропусне пътните превозни средства, които се движат по нея. Когато такава маневра трябва едновременно да извършат две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти, с предимство е водачът на пътното превозно средство, което се намира в дясната пътна лента. Неизпълнението на това задължение е скрепено със санкция по реда на чл.179, ал.2 вр. чл.179, ал.1, т.5 от ЗДвП.

При извършена проверка не се установи по безспорен начин, че от обективна и субективна страна е осъществен съставът на посоченото нарушение, поради което и незаконосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на водача. Този извод се подкрепя изцяло от събраните писмени доказателства, разпит на свидетел и наличния по делото запис от нахорящите се в района камери.

В тази връзка следва да се посочи, че приобщения по делото запис от камери съдържа кадри от настъпилото ПТП. Същият беше възпроизведен пред страните и актосъставителя в съдебно заседание, проведено на 20.03.2024г. От внимателния преглед на записа се установява, че автомобилът на жалбоподателката РЕНО КЛИО с рег. № ***** се пристроява правомерно в дясна на него пътна лента, като подава сигнал за маневрата посредством мигач. От тази пътна лента същият предприема завой на дясно, като продължава движението си съобразно находящата се в пътния участък пътна маркировка, указваща възможност за движение в посока „на дясно“. Едва в този момент лек автомобил ФОЛКСВАГЕН с рег. № ***** предприема маневра – навлизане в съседна му лява пътна лента, която маневра е рязка, непридружена от сигнализация с мигач и без да се съобрази с

движещото се по това време в тази лента МПС на жалбоподателката. При това положение БРС намира, че не се констатира в настоящия случай нарушение от страна на М. на разпоредбата на чл.25, ал.2 от ЗДвП, а ПТП е настъпило изцяло по вина на другия участващ в него водач. В тази връзка следва изрично да се подчертае, че жалбоподателката вече е извършила маневрата – преминаване в дясна пътна лента и правомерно се е движела по нея, когато другият участък в ПТП предприема престрояване, поради което и не сме изправни пред хипотезата при която две пътни превозни средства от две съседни пътни ленти извършват едновременно маневра навлизане изцяло или частично в съседна пътна лента.

При извършване на преценка в горния смисъл БРС взе предвид, че разпитания по делото свидетел – П. /актосъставител/ не се явява пряк свидетел на ПТП, а гради своите изводи единствено на сведенията на участниците в ПТП-то и позиционирането на автомобилите след него, при положение обаче, че последните се установява, че са били преместени. Този свидетел не се е запознал с процесните записи и не е изградил представите си въз основа на тях, поради което съдът намира, че не е възприел правилно механизма на настъпване на ПТП.

Настоящото производство е от административно-наказателен характер, при което е необходимо да се установи налице ли е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл.6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно-наказващия орган. Следва да се има предвид, че отразеното в акта за административно нарушение не се счита за доказано, т.е за безспорно установено. Това е така, тъй като по силата на чл.84 от ЗАНН в административнонаказателното производство са приложими правилата на НПК, а съгласно чл.16 от НПК обвиняемият/ в административно-наказателното производство това е лицето посочено като нарушител/ се счита за невинен до доказване на противното. Това означава, че е в тежест на административно-наказващия орган /по арг. на чл.84 от ЗАНН във връзка с чл.103 ал.1 от НПК/, тъй като именно той е субекта на административно-наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че от обективна страна има административно нарушение и че от субективна страна е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител.

Имайки предвид основния принцип, залегнал в ЗАНН, че тежестта на доказване на нарушението, се възлага на наказващия орган, в настоящия случай съдът приема, че с издаването на наказателното постановление административно - наказващият орган е нарушил разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗАНН, като е наложил глоба на жалбоподателя - Д. Х. М., без да е установил по безспорен начин извършеното нарушение.

Съгласно разпоредбата на чл.63, ал.3 от ЗАНН, ред. ДВ, бр.94 от 2019г., в съдебните производства по ал.1 страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс. Съгласно чл.143, ал.1 от АПК когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако

подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ.

Съгласно разпоредбата на чл.38, ал.1, т.3 от ЗА, адвокат може да окаже безплатна адвокатска помощ на друг юрист. В ал. 2 на същата разпоредба е предвидено, че когато в съдебното производство насрещната страна дължи разноски, адвокатът, оказал на страната безплатна правна помощ, има право на адвокатско възнаграждение, в размер не по-нисък от предвидения в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (Наредбата), определен от съда. Предвид това и на основание чл. 38, ал. 2 във връзка с чл. 36 от ЗА и във връзка с чл.7, ал.2, т.1 от Наредбата, ОДМВР БУРГАС следва да заплати на адвокат адв.Б. Я. адвокатско възнаграждение в размер на 400 лева. В горната насока е константната практика на касационния съд - **Решение № 1313 от 21.12.2023 г. на АдмС - Бургас по адм. д. № 1556/2023 г., Решение № 1205 от 29.11.2023 г. на АдмС - Бургас по адм. д. № 361/2023 г., Решение № 902 от 22.06.2021 г. на АдмС - Бургас по к. а. н. д. № 890/2021г. и много други.**

Така мотивиран, на основание чл.63, ал.1 предложение второ от ЗАНН, Бургаският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление №23-0769-003901/30.01.2024г. на началник-група към сектор „ПП“ - ОД на МВР-Бургас, с което на жалбоподателя - Д. Х. М. ЕГН: *****, с адрес: ***** за нарушение на чл.25, ал.2 от ЗДвП, на основание чл.179, ал.2 вр.чл.179, ал.1, т.5, пр.4 от ЗДвП е наложена глоба в размер на 200 лева.

ОСЪЖДА ОДМВР БУРГАС да заплати на адв.Б. Я. от БАК, сумата в размер на 400 /четиристотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение по чл.38, ал.1, т.3 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд - Бургас в 14 - дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____